

Singuraticul arici

Alexandrina Spânu

SINGURATICUL ARICI

Singuraticul arici
ce trăiește pe aici,
apare în miez de noapte,
tot așa noapte de noapte;
cutreieră și răscolește,
tăvițele ce le găsește,
cu resturi de mâncare,
rămase în fiecare,
de la păsări și pisici,
ce viețuiesc tot aici;
pe nimeni nu deranjează,
vine când nu hibernează;
de la geam când eu privesc,
nu pot să nu îndrăgesc,
singuraticul arici,
ce noaptea e de service;
ia la pas tot cartierul,
parc-ar fi el paznicul;
iar când zorile apar,
se retrage de afar,
în tăcere liniștit,
în culcușul lui tihnit;
singuraticul arici,
cât un pici de arici.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE